

1025

7. Nov. 1896: 1. Beh. af Lovf. om forst. Forhold vedr. Folketstolen.

1026

ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds i Gaar udtale, at den foreslaede Kaldelsesmaade ikke hjalp de gamle Lærere, thi de kunde fremdeles godt blive skubbede til Side for de unge Lærere. Men hele denne Anse, som der muligvis kan være noget berettiget i, at de ældre Lærere kunne blive skubbede til Side for de yngre, taber jo ganske sin Kraft ved Lønningsforhøjelsen. Jeg har tidligere haft Lejlighed til her i denne Sal at veksle Ord med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds om Kaldelses spørgsmaalet. Det var ved Finanslovens første Behandling, og da jagde jeg det samme, at det var i Virkeligheden ikke Kaldelsen, som der var noget i Vejen med, det var Lønningsmaaden, og naar Lønningsmaaden bliver forandret, som det her er foreslaet, kunne de ældre Lærere blive siddende i det samme Embede og lige godt erhverve sig en fyldestgørende Løn. De behøve ikke de mange idelige Forslyttelser, som nu genere dem. — Den højtærede Minister talte om Stolekommissionen. Han glædede sig ikke ved det Barn, som i Virkeligheden er hans eget, men han erkendte dog Paterniteten, og naar han gjorde det og nu ser, at Barnet, om jeg saa maa sige, er kommet i gode Hænder, vil jeg haabe, at den højtærede Minister vil yde det Underholdsbidrag, som dog sædvanlig bliver ydet til et Barns Pleje og Opdragelse, selv af mindre velvillige Fædre. Saa saa vi dog nogen Hjælp fra den højtærede Minister til at føre Forslaget igennem, om end Hjælpen ikke er saa stor, som jeg havde haabet, da vi forelagde Lovforslaget. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds talte om, at han ønskede Lovforslaget alt muligt godt, ønskede det fremmet. Det viste sig dog, at han ogsaa havde adskillige Indvendinger mod den Side af Lovforslaget, om hvilken der dog i Virkeligheden havde været Enighed i sidste Samling. Den Omstændighed, at det ærede Medlem — som jo taler paa sit Partis Begne her i denne Sag — har saa mange Indvendinger ogsaa mod denne Side af Lovforslaget, synes mig ikke at varsle særlig godt for Lovforslagets Fremme. Det ærede Medlem sagde, at det er en Selvfølge, at naar et Lovforslag ikke er blevet ført igennem, maa man staa frit over for de Ting, som man har været enig om under Be-

handlingen, og maa have Ret til at tage Afstand fra dem, da de ikke ere vedtagne. Ja, det har det ærede Medlem fuldstændig Ret i, ingen af Parterne ere bundne ved disse 14 Paragraffer og de Bestemmelser i Loven, som vi i øvrigt have været enige om, thi der er jo intet vedtaget. Men naar vi have indbragt Lovforslaget i den Stikfælde, hvori det er fæst, have vi netop bibeholdt disse 14 Paragraffer og de andre Punkter, hvorom der har været Enighed, fordi vi derved vilde gøre en Indrømmelse til den anden Side, idet vi mente saaledes at fremme Sagen bedst. Vi have, som jeg ogsaa sagde ved Forelæggelsen, været klare over, at vi kunde have indbragt Lovforslaget saaledes, som vi i Fjor vedtog det her, f. Eks. ved 3dje Behandling. Det vilde vi have haft Ret til at gøre, men vi have ikke gjort det, fordi vi mente, at det ikke vilde blive betragtet som noget imødekommende Skridt. Naar vi altsaa nu have gjort disse Indrømmelser, som vi gjorde i Fjor i Vællesudvalget, betragte vi det som et imødekommende Skridt. Naar man derfor nu fra den anden Side vil tage disse Paragraffer op, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds gjorde, ja, naar man endogsaa udtaler sig saaledes, at Meningen ikke kan være nogen anden, end at disse Paragraffer maa forandres, kan jeg ikke se rettere, end at det i Virkeligheden er et Vidnesbyrd om, at Lovforslagets Fremtid ikke er særlig lys, og det hjælper ikke stort paa Sagen, at man saa slutter med at sige, at man nærer alle mulige gode Ønsker for Lovforslagets Fremtid. Der kan maaske nok være enkelte Indvendinger at gøre mod disse Paragraffer, hvorom der opnaaedes Enighed, men jeg vil ved nu at høre de forskellige Talere en levende Følelse af, at mange af de Indvendinger, som gøres imod disse Paragraffer, væsentlig bero paa Misforstaaelser. Jeg skal ikke her komme ind paa ret meget af det, som er sagt, thi jeg tror, at det for en stor Del kun vilde være Tidspilde, idet jeg antager, at mange af de ærede Medlemmer, som have dvælet ved saadanne Punkter, ved nærmere Betragtning ville komme til at indse, at deres Anser ikke have synderligt paa sig.

Smidlertid skal jeg dog, inden jeg slutter, sige et Par Ord til det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgfreds (H. Clausen).